

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.7.2007
KOM(2007) 390 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
– Bekæmpelse af svig –
Årsberetning for 2006**

[SEK(2007) 930]

[SEK(2007) 938]

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning.....	4
1. Resultater af kampen mod svig: statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder.....	5
1.1. Statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder indberettet af medlemsstaterne i 2006.....	5
1.1.1. Traditionelle egne indtægter	6
1.1.2. Landbrugsudgifter (EUGFL, Garantisektionen).....	7
1.1.3. Strukturforanstaltninger	8
1.1.4. Førtiltrædelsesfonden.....	9
1.2. Statistikker vedrørende OLAF's virksomhed.....	10
2. Forebyggelse af svig	11
2.1. Risikoanalyse og risikostyring, kontrolsystemer	11
2.1.1. Foranstaltninger på udgiftsområdet.....	11
2.1.2. Told.....	13
2.2. Databaser med oplysninger om udelukkelse, varsling og troværdighed.....	14
2.2.1. På europæisk niveau.....	14
2.2.2. I medlemsstaterne.....	15
2.3. En mere gennemsigtig beslutningstagning i den finansielle forvaltning på EU-niveau	18
2.4. Forbedring af regnskabs- og kontrolreglerne med henblik på en positiv revisionserklæring.....	18
2.5. Herkules-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.....	19
3. Bekæmpelse af svig.....	20
3.1. Afsløring af svig: varslingsmekanismer baseret på interne meddelere (whistleblowing)	20
3.1.1. EU-institutionerne.....	20
3.1.2. Medlemsstaterne	20
3.2. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).....	22
3.3. Udvikling af den gensidige bistand.....	23
3.4. Bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter.....	24

3.5.	Beskyttelse af euroen	24
3.6.	Foranstaltninger truffet af visse medlemsstater i 2006	25
4.	Inddrivelse.....	25
4.1.	Landbrug	25
4.1.1.	Arbejdet i taskeforcen for inddrivelser	25
4.1.2.	Finansielle korrektioner	26
4.2.	Strukturfonde.....	27
4.3.	EU's egne indtægter	28
4.4.	Inddrivelse efter en OLAF-undersøgelse.....	28
4.5.	National lovgivning om inddrivelse af EU-midler.....	29

INDLEDNING

Beskyttelsen af EU's finansielle interesser og bekæmpelsen af svig er et ansvarsområde, der deles mellem EU og medlemsstaterne. Kommissionen udarbejder hvert år i samarbejde med medlemsstaterne en beretning om de nye foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne ifølge EF-traktatens artikel 280. Denne beretning forelægges Europa-Parlamentet og Rådet, ligesom den også offentliggøres.

Ud over en generel oversigt over de foranstaltninger, der er truffet på de forskellige områder, vil der efter aftale med medlemsstaterne blive behandlet fire specifikke emner: risikoanalyse og risikostyring, databaser med oplysninger om udelukkelse og varsling, varslingsordninger, som gør brug af interne meddelere og mekanismer for inddrivelse ved modregning.

Beretningens **første punkt** resumerer **resultaterne af statistikkerne for medlemsstaternes indberetning af tilfælde af uregelmæssigheder** i medfør af sektorforordningerne og indeholder tal for den operationelle aktivitet for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

Det **andet punkt** angår de foranstaltninger, medlemsstaterne og Kommissionen har truffet vedrørende **forebyggelse af svig** og andre uregelmæssigheder. Dette punkt omhandler ligeledes emnet **risikoanalyse og risikostyring og databaser med oplysninger om udelukkelse og varsling**.

Det **tredje punkt** resumerer de foranstaltninger, der er truffet for at **bekæmpe svig**. Punktet omfatter ligeledes et kapitel om **varslingsordninger, som gør brug af interne meddelere**.

I det **fjerde punkt** beskrives de foranstaltninger, der er truffet, for at **forbedre inddrivelsen** af beløb, der ikke er blevet indbetalt, eller uberettiget udbetalte beløb. Punktet omfatter ligeledes et kapitel om mekanismerne for inddrivelse ved modregning i national ret.

Beretningen giver kun en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet, og de resultater, der er opnået. Samtidig offentliggør Kommissionen to arbejdsdokumenter, hvor det ene giver en oversigt over medlemsstaternes bidrag¹, og det andet indeholder statistikker over de uregelmæssigheder, medlemsstaterne har indberettet².

Tidligere årsberetninger findes på OLAF's websted³.

¹ Gennemførelse af artikel 280 i medlemsstaterne i 2006, SEK(2007) 930.

² "Statistisk vurdering af uregelmæssigheder", SEK(2007) 938.

³ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/anti-fraud_en.html.

1. RESULTATER AF KAMPEN MOD SVIG: STATISTIKKER VEDRØRENDE SVIG OG ANDRE UREGELMÆSSIGHEDER

1.1. Statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder indberettet af medlemsstaterne i 2006

Beskyttelsen af de finansielle interesser er et ansvarsområde, der forvaltes sammen med medlemsstaterne. På de områder, hvor medlemsstaterne gennemfører budgettet (landbrugspolitik, strukturfonde, førtiltrædelsesfond), og når det gælder opkrævningen af de traditionelle egne indtægter, har medlemsstaterne pligt til at indberette enhver mistanke om svig og andre uregelmæssigheder, som kan skade de finansielle interesser. Medlemsstaterne har ansvaret for at forvalte omkring 80 % af fællesskabsbudgettet.

Kommissionens dokument "Statistisk vurdering af uregelmæssigheder", der offentliggøres samtidig med denne beretning, indeholder en grundig analyse af de statistikker, der er udarbejdet på basis af disse indberetninger. Denne beretning indeholder ikke statistikker for konstaterede uregelmæssigheder for udgifter, der forvaltes direkte af Fællesskaberne, men Kommissionen har truffet de nødvendige foranstaltninger, så de fremover vil kunne fremlægges.

Tabel 1 giver en oversigt over antal indberettede uregelmæssigheder og de involverede beløb på hvert område.

Tabel 1 – Antal uregelmæssigheder og beløb – 2006

2006 I ALT			
Område	Antal indberettede uregelmæssigheder	Samlet anslået finansiell virkning af uregelmæssigheder, herunder mistanke om svig (beløb i mio. EUR)	Samlet anslået finansiell virkning af mistanke om svig (beløb i mio. EUR)
Egne indtægter	5 243	353	134,39 (~0,94 % af EU's samlede egne indtægter i 2006 ⁴)
EUGFL, Garantisektionen	3 249	87	29,8 (~0,06 % af de samlede bevillinger)
Strukturfonde og Samhørighedsfonden	3 216	703	157,56 (~0,41 % af de samlede bevillinger)
Førtiltrædelsesfonden	384	12,32	1,57 (~0,03 % af de samlede bevillinger ⁵)
I alt	12 092	1 155,32	323,32 (~0,94% af EU's egne indtægter og ~0,2% af de samlede udgifter på de tre områder ⁶)

⁴ Denne procentsats er beregnet på grundlag af et skøn over de traditionelle egne indtægter i det almindelige budget for 2006 og ikke ud fra regnskaberne.

⁵ Procentsats for mistanke om svig i perioden 2000-2006 for alle bevillinger i denne periode.

⁶ For førtiltrædelsesfonden er beregningerne gjort proportionelle for perioden 2000-2006.

1.1.1. Traditionelle egne indtægter

Antallet af konstaterede og indberettede tilfælde af svig og uregelmæssigheder (på over 10 000 EUR) faldt med 12 % i 2006 i forhold til 2005 (fra 5 943 til 5 243), men de omhandlede beløb steg med 7 % (fra 328 mio. EUR til 353 mio. EUR⁷). Mistanke om svig udgør omkring 22 % af de indberettede tilfælde af uregelmæssigheder (den anslåede finansielle virkning er på ca. 134,39 mio. EUR, dvs. ca. 0,94 % af EU's egne indtægter i 2006 mod 105,3 mio. EUR, dvs. ca. 0,85 % af EU's egne indtægter i 2005). Diagram 1 viser udviklingen i antallet af indberettede uregelmæssigheder i de sidste fem år og deres anslåede finansielle virkning.

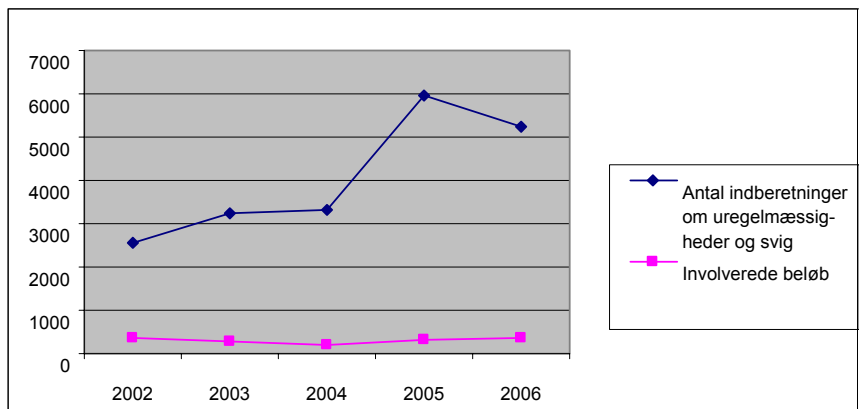
Stigningen i det samlede antal sager i forhold til 2003 kan skyldes et stigende antal indberetninger fra medlemsstaternes side, inddragelse af sent afsluttede transitoperationer og tiltrædelsen af nye medlemsstater. Antal og omfang af sent afsluttede transitoperationer er faldet i forhold til 2005 (med over en tredjedel)⁸.

De varer, der var mest udsat for uregelmæssigheder i 2006, er som i de tidligere år tobak og tv-apparater. Tallene for sukkersektoren har været faldende i forhold til 2005, og det samme gælder sektoren for fiskeriprodukter, glas og glasvarer samt optiske instrumenter, mens tallene for sektoren for kød, motorer og reservedele, uorganiske produkter, olie og fedtstoffer var stigende. Tekstilsektoren var forholdsvis stabil og involverede toldafgifter på 10,3 mio. EUR.

⁷ Tallene, der blev offentliggjort i beretningen for 2005, er blevet ført ajour.

⁸ I 2005 var antallet af sent afsluttede transitoperationer på 2 313. I 2006 var der 1 381 tilfælde.

Diagram 1: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for EU's traditionelle egne indtægter - år 2002-2006 – (beløb i mio. EUR)

1.1.2. Landbrugsudgifter (EUGFL, Garantisektionen)

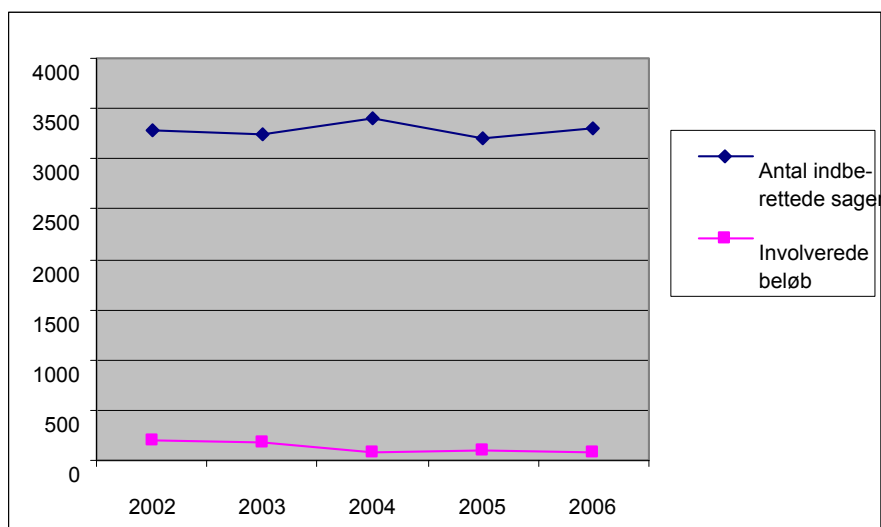
I 2006 steg antallet af indberettede uregelmæssigheder med 3 % i forhold til det foregående år (3 249 indberetninger i 2006). Det samlede beløb i 2006 (87 mio. EUR) faldt med 15 %, dvs. næsten 0,17 % af de samlede bevillinger til EUGFL, Garantisektionen (49 742 mio. EUR i 2006). Mistanke om svig udgør omkring 10 % af de indberettede uregelmæssigheder (29,8 mio. EUR, dvs. ca. 0,06 % af de samlede bevillinger mod 21,5 mio. EUR, dvs. 0,05 % i 2005).

Det største antal indberetninger vedrører udvikling af landdistrikter, oksekødsektoren og frugt- og grønsagssektoren. Disse tre sektorer står tilsammen for næsten 60 % af det samlede antal indberettede uregelmæssigheder og næsten 70 % af det samlede beløb.

Hvad angår landbrugsudgifter, vil en forordning, som Kommissionen vedtog i 2006⁹, forenkle procedurerne for indberetning af uregelmæssigheder fra 2007. Fra og med 2007 er beløbsgrænsen for medlemsstaternes indberetning af uregelmæssigheder til Kommissionen bragt i overensstemmelse med beløbsgrænsen for strukturfondene (10 000 EUR).

⁹ De præcise referencer for de forordninger, der nævnes i dette kapitel, findes i ovennævnte arbejdsdokument "Statistisk vurdering af uregelmæssigheder".

Diagram 2: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for landbrugsudgifterne - år 2002-2006 – (beløb i mio. EUR)

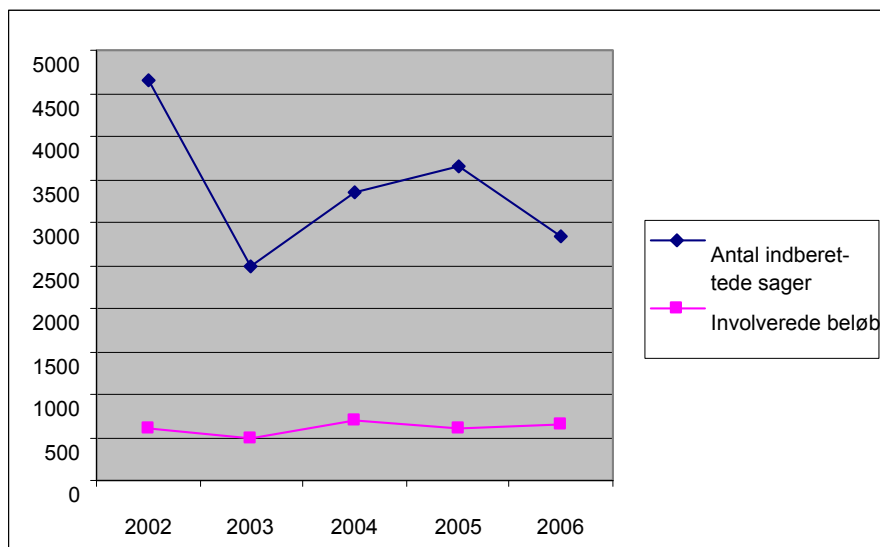
1.1.3. Strukturforanstaltninger

Hvad angår strukturfondene, har Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget en række forordninger for den nye programmeringsperiode 2007-2013. Reglerne vedrørende forpligtelsen til at underrette Kommissionen om uregelmæssigheder gælder fortsat. De tidligere forordninger er stadig gældende inden for rammerne af tidligere programmeringsperioder.

I 2006 faldt antallet af indberettede uregelmæssigheder (3 216 tilfælde inklusive Samhørighedsfonden) med 10 % i forhold til det foregående år (3 750 tilfælde), mens den finansielle virkning (703 mio. EUR) steg med 17 %. Den beregnede finansielle virkning af de indberettede uregelmæssigheder i 2006 udgør ca. 1,83 % af bevillingerne til strukturfondene og Samhørighedsfonden (38,430 mia. EUR) for 2006, mistanke om svig udgør ca. 16,6 % af den finansielle virkning af de indberettede uregelmæssigheder (157,56 mio. EUR, dvs. næsten 0,41 % af de samlede bevillinger mod 205 mio. EUR, dvs. 0,53 % i 2005). Den endelige virkning bliver først kendt efter afslutningen af programmerne.

Som i de foregående år er der indberettet flest uregelmæssigheder for EFRU og ESF (ca. 75 % af uregelmæssighederne). Antallet af uregelmæssigheder indberettet for EUGFL, Udviklingssektionen, steg med 38 %, mens antallet af indberetninger for Samhørighedsfonden og FIUF var uforandret.

Diagram 3: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for strukturforanstaltninger - år 2002-2006 – (beløb i mio. EUR)

1.1.4. Førtiltrædelsesfonden

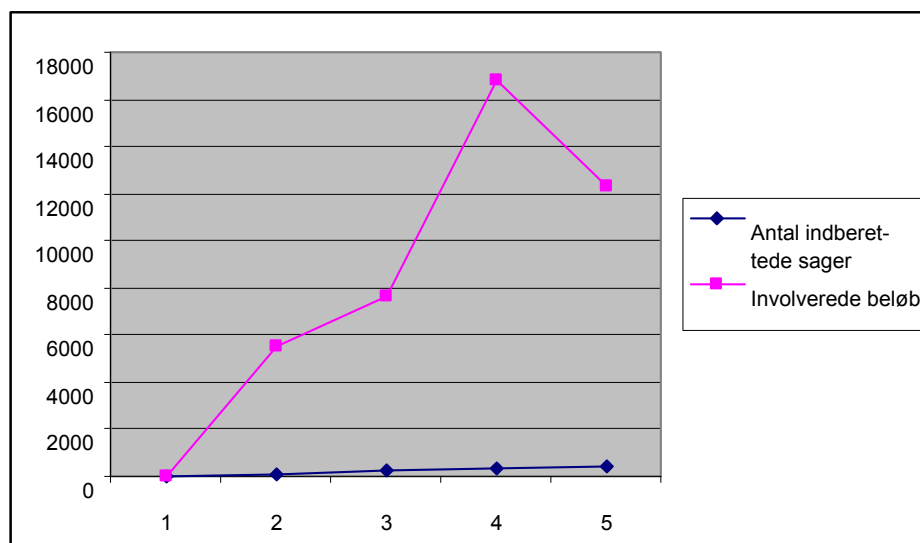
Det samlede antal uregelmæssigheder for PHARE, SAPARD og ISPA i 2006 steg med 13,6 % (384 mod 338 i 2005). Den anslåede finansielle virkning af uregelmæssighederne er steget for PHARE og SAPARD, men er faldet for ISPA (fra 6,9 mio. EUR i 2005 til 1,2 mio. EUR i 2006). I 2006 faldt det samlede beløb for indberettede uregelmæssigheder med 26 % (12,318 mio. EUR mod 16,7 mio. EUR i 2005), hvilket svarer til ca. 2,8 % af de samlede støtteberettigede beløb for de tre fonde. Mistanke om svig udgjorde ca. 14,63 % af de indberettede uregelmæssige beløb. Den finansielle virkning vurderes til 1,57 mio. EUR. Den finansielle virkning for indberettet svig i perioden 2000-2006 svarer til 0,03 % af de samlede bevillinger til de tre fonde i denne periode.

Den hyppigste type uregelmæssighed for alle førtiltrædelsesfondene var "ikke-støtteberettigede udgifter"¹⁰. Hvad angår PHARE, var den næsthypigste type uregelmæssighed "uberettigede udgifter"¹¹.

¹⁰ For at en udgift er støtteberettiget skal den følge de kriterier, medlemsstaterne har opstillet, og betales i overensstemmelse med de fællesskabsregler og nationale regler, der er gældende på området.

¹¹ En udgift er "uberettiget", når den er støtteberettiget, men der ikke foreligger dokumenter, der begrundet udgiften, eller pengene er blevet brugt til andre formål end de støttede formål.

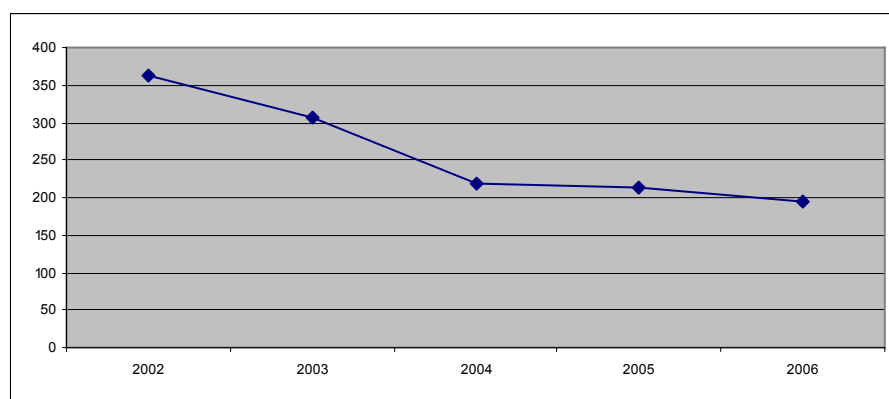
Diagram 4: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for førtiltrædelsesfondene - år 2002-2006 – (beløb i 1 000 EUR)

1.2. Statistikker vedrørende OLAF's virksomhed

Antallet af undersøgelser indledt af OLAF efter en vurdering af modtagne oplysninger er faldet (195 sager indledt i 2006, 214 i 2005). En beslutning om at indlede en undersøgelse baseres på en forudgående vurdering.

Diagram 5: Sager indledt efter en vurdering af modtagne oplysninger

Pr. 31. december 2006 var der 430 undersøgelser i gang, hvilket er sammenligneligt med tallet for 2005 (452 igangværende undersøgelser pr. 31. december 2005).

Tabel 2 : Igangværende sager pr. 31. december 2006 efter sektor og finansiel virkning

Sektor	Igangværende sager pr. 31. december 2006	Anslået finansiel virkning (i mio. EUR)
Landbrug	65	202,7
Strukturfonde	46	192,9
Told	111	748,9
Direkte udgifter	118	293,4
Interne undersøgelser	91	301
I alt	431	1 738,8

For flere oplysninger om OLAF's undersøgelser og en sammenligning med de foregående år henvises til OLAF's beretning¹².

2. FOREBYGGELSE AF SVIG

2.1. Risikoanalyse og risikostyring, kontrolsystemer

En passende risikovurdering og risikostyring som led i et sundt kontrolsystem bidrager til at sikre, at skatteydernes penge anvendes effektivt. Dette område er under udvikling både i Kommissionen og i medlemsstaterne med henblik på aktivt at beskytte Fællesskabets finansielle interesser og arbejde forebyggende og målrettet.

2.1.1. Foranstaltninger på udgiftsområdet

Kommissionen har i flere år arbejdet med risikostyring i en bredere sammenhæng end udelukkende på udgiftsområdet. Efter anerkendelsen af behovet for at indføre en fælles metode for risikovurdering¹³ har Kommissionen siden 2006 truffet en række foranstaltninger¹⁴. Formålet er at forbedre beslutningsprocessen, øge effektiviteten og gøre forvaltningssystemerne mere pålidelige. I den forbindelse har Kommissionens tjenestegrene en fælles metode til at foretage risikoanalyser og vælge en passende løsning. I slutningen af 2006 blev der gennemført et pilotprojekt, der bliver permanent i 2007, for at forbedre strukturen for risikostyring, der vedrører flere tjenestegrene, og effektivisere arbejdet gennem en fælles forvaltning for flere tjenestegrene.

¹² http://ec.europa.eu/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

¹³ Meddelelse om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol, KOM(2005) 252.

¹⁴ Meddelelse til Kommissionen fra kommissær Dalia Grybauskaitė i samråd med formanden og næstformand Sim Kallas: En effektiv og sammenhængende risikoforvaltning i Kommissionens tjenestegrene, SEK(2005) 1327.

På nationalt niveau findes der i alle medlemsstaters budgetprocedurer regler, som kan hjælpe projektledere med at vurdere og forvalte de finansielle risici i forbindelse med tildeling af støtte eller en offentlig kontrakt, bl.a. for at kontrollere de potentielle støttemodtageres troværdighed¹⁵.

Ifølge de nye finansielle regler fra 2006¹⁶ skal de nationale forvaltninger indføre effektive interne kontrolsystemer og foretage den nødvendige kontrol af de EU-midler, de forvalter. Det indebærer fremlæggelse af oplysninger og offentliggørelse af en årsberetning om kontrol og revision.

Omkring halvdelen af medlemsstaterne har generelle nationale retningslinjer (instrukser eller regler for god praksis)¹⁷ eller regler om risikovurdering og risikostyring på specifikke områder¹⁸.

Ni medlemsstater har særlige værktøjer til risikovurdering i forbindelse med nye modtagere af offentlige midler. I *Irland* kan man f.eks., inden der ydes støtte, anmode om yderligere oplysninger, som endnu ikke foreligger om den nye ansøger. I *Polen* vil nye modtagere af landbrugsstøtte i højere grad blive underkastet kontrol på stedet.

Når forvaltningsmyndigheden konstaterer, at en modtager udgør en risiko, kan det medføre *øget kontrol fra forvaltningsmyndighedens side*¹⁹ eller *krav om specifik sikkerhedsstillelse*²⁰.

Når der ydes støtte (nationalt eller på fællesskabsplan) eller indgås en offentlig kontrakt, pålægger forvaltningsmyndighederne ansøgerne at fremlægge de relevante dokumenter, der kan dokumentere, at de opfylder kriterierne. I visse medlemsstater har forvaltningsmyndighederne *adgang til specifikke databaser* (direkte eller indirekte) for at kunne kontrollere, om ansøgernes erklæringer er korrekte; der er bl.a. tale om databaser om beskatning (tilgængelige i over halvdelen af medlemsstaterne²¹), om kreditinstitutter²² og om personer og virksomheder, der har

¹⁵ Der er tale om regler, der er fastsat for flere år siden, men som tilpasses. Således har de spanske myndigheder oplyst, at en lov fra 2006 om tilskud giver mulighed for strafferetlige sanktioner mod en person, som skal stille en garanti, men som ikke har gjort det.

¹⁶ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), senest ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13.12.2006 (EUT L 390 af 30.12.2006).

¹⁷ Den Tjekkiske Republik, Danmark, Polen, Finland og Det Forenede Kongerige.

¹⁸ Offentlige udbud: Irland, Nederlandene, Polen og Det Forenede Kongerige. Tilskud og økonomisk støtte (herunder strukturfonde og samhørighedsfond, førtiltrædelsesprogrammer og overgangs-faciliteten): Belgien, Den Tjekkiske Republik, Malta, Nederlandene, Polen og Slovakiet. Landbrug: Irland, Frankrig og Luxembourg.

¹⁹ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

²⁰ Tyskland og Frankrig. Ifølge maltesisk ret kan myndighederne kræve sikkerhedsstillelse fra en person, hvis momsregistrering kan give anledning til en særlig risiko.

²¹ Den Tjekkiske Republik, Danmark, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Finland og Sverige. Ifølge den portugisiske finanslov for 2006 skal navnene på de vigtigste skatteskyldnere offentliggøres.

²² Danmark, Grækenland (indirekte), Frankrig, Litauen, Nederlandene, Finland og Det Forenede Kongerige.

været omfattet af sanktioner som led i administrative²³ eller strafferetlige²⁴ procedurer. I Ungarn blev der med en ny lov fra 2006 oprettet et nyt kreditorbeskyttelsesregister, der skal indeholde fuldstændige og ajourførte oplysninger om kreditværdighed og foranstaltninger truffet af domstole over for registrerede selskaber.

2.1.2. *Told*

De nationale toldmyndigheder har længe brugt risikoanalyse for at identificere ulovlige aktiviteter og i højere grad målrette kontrolforanstaltningerne. I årenes løb er de nationale myndigheders indsats blevet mere effektiv takket være samordning på europæisk plan.

For bedre at kunne bekæmpe svig, der påvirker forsendelsesproceduren, fremlagde Kommissionen i 1997 en "En handlingsplan for forsendelse i Europa"²⁵, og i 2001 indførte den et revideret regelsæt, der bl.a. omfattede indførelse af et nyt edb-baseret forsendelsessystem (NCTS). Som en opfølgning på Revisionsrettens særlige rapport nr. 11/2006 har Kommissionen truffet de foranstaltninger, der var nødvendige, således at den fra 2007 fik adgang til NCTS's oplysninger om følsomme varer med henblik på at foretage risikoanalyse og fremme målrettede fysiske kontrolstrategier for varer under forsendelse.

Kommissionen har ligeledes forbedret "ConTraffic"-systemet, der giver et samlet overblik over bevægelserne for containergods. Dette system giver mulighed for at spore en containers rute med henblik på at identificere potentielt mistænkelige leverancer. Takket være et webbaseret interface, der har været i drift siden 2006, og en database med over 220 mio. registreringer for over 4,4 mio. containere, har de nationale myndigheder med succes kunnet bruge systemet til en bedre bekæmpelse af svig, navnlig inden for rammerne af fælles toldoperationer gennemført i 2006.

I december 2006 vedtog Kommissionen en forordning²⁶ om ændring af visse gennemførelsesbestemmelser i EF-toldkodeksen. Ifølge forordningen skal der anvendes fælles risikokriterier, fælles prioriterede kontrolområder samt standarder for harmoniseret anvendelse af toldkontrol i specifikke tilfælde.

²³ Grækenland, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Østrig, Polen, Portugal og Finland.

²⁴ Den Tjekkiske Republik, Danmark, Grækenland, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Portugal og Finland.

²⁵ KOM(97) 188 endelig, EFT C 176 af 10.6.1997.

²⁶ Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/2006 af 18. december 2006 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, EUT L 360 af 19.12.2006.

2.2. Databaser med oplysninger om udelukkelse, varsling og troværdighed

2.2.1. På europæisk niveau

I 2006 gennemgik Kommissionen varslings- og udelukkelsessystemerne²⁷ med henblik på at forbedre forvaltningen af visse risici i forbindelse med bl.a. den måde, offentlige indkøb fungerer på, og med henblik på at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser bedre. I den forbindelse organiserede OLAF og Transparency International (TI) en rundbordsdiskussion i januar 2006 om, hvordan EU's finansielle interesser kan beskyttes ved hjælp af udelukkelsessystemer²⁸.

Artikel 95 i finansforordningen, som ændret i 2006, nævner oprettelse af en central database, fælles for institutionerne, forvaltningsagenturerne og de organer, der er nævnt i artikel 185 i finansforordningen, med oplysninger om de organisationer, der er udelukket fra deltagelse i offentlige udbud og bevilling af støtte finansieret over EU-budgettet. Denne database vil indeholde de relevante oplysninger om organer, der er dømt for svig eller korrupsion i medlemsstaterne og i de tredjelande, der deltager i gennemførelsen af EU-programmer. Den vil ligeledes lagre oplysninger fra partnere og vil også kunne bruges af de myndigheder i medlemsstaterne, der deltager i gennemførelsen af fællesskabsbudgettet²⁹.

Kommissionen råder allerede over en intern tidlig varslingsdatabase (EWS – Early Warning System), der indeholder oplysninger om midler, der forvaltes direkte af Kommissionen, under overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger.

Kommissionen forvalter ligeledes en database, som medlemsstaterne vedligeholder, der identificerer de økonomiske aktører, som udgør en risiko, særlig inden for EUGFL, Garantisektionen. I den anden rapport om gennemførelsen af forordningen om indførelsen af systemet³⁰ gør Kommissionen rede for de problemer, der har været med at gennemføre forordningen, f.eks. det begrænsede antal indberettede uregelmæssigheder, problemer med fortolkning af juridiske begreber eller medlemsstaternes frygt for at blive retsforfulgt ved en national domstol af de registrerede aktører.

Ud over databaserne med oplysninger om udelukkelse findes der også databaser med oplysninger om troværdige modtagere, der bidrager til en bedre risikovurdering. Forordningen om ændring af gennemførelsesbestemmelserne for EF-toldkodeksen³¹ giver således mulighed for indrømmelse af status som godkendt økonomisk operatør til pålidelige virksomheder, som opfylder bestemte kriterier, og som omfattes af de forenklinger, der er hjemlet i toldforskrifterne, og/eller lettelser i relation til toldkontrol.

²⁷ Udelukkelsessystemer er administrative sanktionssystemer, der udelukker en økonomisk aktør, der befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse fra visse procedurer eller fordele, som f.eks. deltagelse i et offentligt udbud eller modtagelse af tilskud.

²⁸ Efter dette møde fremsatte TI en række anbefalinger til en forbedring af Kommissionens udelukkelsessystem og indførelse af et udelukkelsessystem forvaltet centralt på europæisk niveau for alle fællesskabsudgifter, herunder for midler med delt forvaltning.

²⁹ Denne database vil blive oprettet senest den 1. januar 2009.

³⁰ Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordning nr. 1469/95 (den sorte liste), KOM(2005) 520, SEK(2005) 1333 af 20.10.2005.

³¹ Jf. fodnote 26.

2.2.2. I medlemsstaterne

Ifølge de to direktiver om "offentlige kontrakter" fra 2004³² skal det undgås, at offentlige kontrakter tildeles økonomiske aktører, der har deltaget i en kriminel organisation, eller som er blevet fundet skyldige i bestikkelse eller svig til skade for De Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser eller i hvidvaskning af penge. Direktiverne giver ligeledes mulighed for at udelukke en økonomisk aktør, hvis bo er under konkurs, likvidation, skifte eller tvangsakkord uden for konkurs, som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller som ved en retskraftig dom er dømt for en strafbar handling, der rejser tvivl om den pågældendes faglige hæderlighed, som har begået en alvorlig fejl, og som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller betaling af skatter og afgifter.

I forbindelse med den seneste udvikling for tidlige varslingsystemer og udelukkelsessystemer (sortlister) opfordres medlemsstaterne til at underrette om deres *databaser med modtagere, der udgør en risiko*, (hvis de har sådanne baser), og beskrive en af disse mere detaljeret. Det er vigtigt at understrege, at det forhold, at halvdelen af medlemsstaterne³³ ikke har sådanne databaser, ikke betyder, at de ikke kan træffe foranstaltninger eller har regler, der giver mulighed for at identificere modtagere, der udgør en risiko (se punkt 2.1.1).

Næsten alle de beskrevne databaser har et *forebyggende formål* (tidlige varslingsystemer)³⁴. Registrering i databasen medfører, at der kræves specifik sikkerhedsstillelse, eller at kontrollen skærpes. Syv af disse databaser³⁵ vedrører ligeledes (udelukkende) *sanktioner*, dvs. at registrering i basen f.eks. medfører eller kan medføre udelukkelse fra procedurene for tildeling af offentlige kontrakter eller offentlige støtte i en given periode.

Alle databaserne indeholder oplysninger om den *juridiske person*, der er ansvarlig for den pågældende uregelmæssighed, og de fleste baser indeholder ligeledes oplysninger om de implicerede *fysiske personer* (f.eks. den person, der har begået uregelmæssigheden eller virksomhedslederen)³⁶. Seks baser indeholder ligeledes oplysninger om juridiske personer med tilknytning til den juridiske person, der er ansvarlig for uregelmæssigheden (holdingselskab, datterselskab osv.)³⁷.

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, EUT L 134 af 30.4.2004.

³³ Belgien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Ungarn, Frankrig, Cypren, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige.

³⁴ Danmark, Slovenien og Slovakiet (skattedatabaser). Tyskland, Italien og Østrig (databaser om offentlige kontrakter) Litauen og Polen (strukturfonde og Samhørighedsfonden).

³⁵ Tyskland, Italien, Østrig, Polen, Slovakiet og Sverige.

³⁶ Bortset fra Polen.

³⁷ Tyskland, Italien, Litauen, Østrig, Slovakiet og Sverige.

For alle databaser på *skatteområdet*³⁸ gælder det, at uregelmæssigheder med betaling af skat eller social sikring vil være en *grund til registrering* i basen. Nogle baser registrerer også gældsatte støttemodtagere³⁹, støttemodtagere, der er genstand for administrative sanktioner⁴⁰, eller som er pålagt en administrativ bøde⁴¹, støttemodtagere, der retsforfølges for økonomiske overtrædelser⁴², eller som er erklæret skyldige i økonomiske overtrædelser (ved en ret i første eller anden instans)⁴³. I de fleste tilfælde er det skattemyndigheden, der beslutter at registrere en støttemodtager i databasen eller slette denne⁴⁴.

Hvad angår databaser vedrørende *offentlige udbud*⁴⁵, registreres støttemodtagere i Østrig i basen, hvis de pålægges en administrativ sanktion. I Tyskland registreres støttemodtagere i registret over korrupsion, hvis de pålægges en administrativ sanktion, eller de erklæres skyldige i økonomiske overtrædelser ved en ret i sidste instans. Den største database ser ud til at være basen over offentlige bygge- og anlægsarbejder i Italien, hvor alle ovennævnte situationer giver anledning til registrering. Modtagerne registreres også i basen, hvis de ikke har opfyldt deres forpligtelser i forbindelse med tildeling af tilskud eller offentlige kontrakter.

Hovedårsagen til at en støttemodtager registreres i databaserne over *finansiel støtte*⁴⁶ er misligholdelse af forpligtelser i forbindelse med tildeling af støtte⁴⁷. Blandt de øvrige grunde til registrering kan nævnes igangværende retsforfølgning for en økonomisk overtrædelse⁴⁸ eller en endelig dom for en økonomisk overtrædelse⁴⁹.

Hovedårsagerne til sletning af en støttemodtager i databasen kan være følgende: udløb af fristen⁵⁰, en ændring i forhold til den oprindelige situation⁵¹ eller en konstatering af efter gennemførelse af en undersøgelse, at der ikke er tale om en uregelmæssighed⁵². I to tilfælde er sletning i databasen ikke mulig⁵³.

Hvad angår *retten til forsvar*, underretter seks medlemsstater støttemodtagerne om deres registrering i databasen⁵⁴. Det er nu og da muligt at klage over en sådan registrering⁵⁵. Appelprocedurerne kan være administrative⁵⁶ eller retslige⁵⁷.

38 Danmark, Slovenien, Slovakiet og Sverige.

39 Slovakiet og Sverige.

40 Slovenien og Slovakiet.

41 Danmark, Slovenien og Slovakiet.

42 Slovenien og Slovakiet.

43 Danmark og Slovakiet.

44 Danmark, Slovenien og Sverige. I Slovakiet sker registrering og sletning automatisk.

45 Tyskland (Berlin), Italien og Østrig.

46 Strukturfonde og Samhørighedsfonden: Litauen, Malta og Polen. Landbrug: Letland.

47 Letland, Litauen, og Polen.

48 Polen.

49 Letland.

50 Danmark, Tyskland, Østrig, Slovenien og Sverige.

51 Tyskland. Artikel 8, stk. 2, i loven om registret over korrupsion.

52 Polen.

53 Letland og Litauen.

54 Danmark, Tyskland, Italien, Letland, Litauen og Sverige.

55 Danmark, Tyskland, Italien, Letland og Sverige.

56 Danmark, Italien og Letland.

57 Tyskland og Sverige.

De fleste databaser er *centraliserede*⁵⁸, de øvrige administreres *lokalt*. Fire baser er også tilgængelige for andre myndigheder end administrationsmyndighederne⁵⁹. I tre medlemsstater er databasen endvidere tilgængelig for myndighederne i andre medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, der overholder tilsvarende regler for beskyttelse af personoplysninger, og som anmoder om adgang til databasen⁶⁰. Ud over i Sverige er databaserne ikke tilgængelige for offentligheden.

Over halvdelen af medlemsstaterne⁶¹ har anført, at de skal overholde regler for *beskyttelse af personoplysninger*, der er strengere end fællesskabsbestemmelserne på området (f.eks. forfatningsmæssige garantier).

Medlemsstaterne har omtalt flere *problemer* i forbindelse med oprettelsen og driften af databaserne, f.eks. en uhensigtsmæssig retslig database⁶², nødvendigheden af at begrunde tilstedeværelsen af en database med et præcist retligt formål⁶³, tvivl om hvilke oplysninger om juridiske og fysiske personer, der kan registreres i systemet⁶⁴, tekniske problemer med at koble databasen til andre databaser⁶⁵, problemer med identifikation af selskaber, hvis de ændrer retlig form⁶⁶, og søgning efter alle foreliggende oplysninger med henblik på komplekse risikovurderinger⁶⁷. De nævnte problemer er de samme som dem, der er beskrevet i Kommissionens rapport om gennemførelsen af forordningen om indførelse af en ordning til identifikation af erhvervsdrivende, der frembyder en risiko for inden for EUGFL, Garantisektionens område⁶⁸.

Der findes ligeledes *foranstaltninger (instrumenter), der gælder for pålidelige modtagere*, som f.eks. en specifik database over pålidelige modtagere (hvidliste), en certificeringsordning og en kvalitativ evaluering af resultaterne.

I Tyskland (Berlin) kan selskaber, der har bevist deres tekniske kapacitet, deres effektivitet og deres pålidelighed bede om at blive opført i et *register over entreprenører og leverandører i byggesektoren*. De selskaber, der har begået overtrædelser, fjernes fra registret og kan udelukkes fra procedurerne for tildeling af offentlige kontrakter i en given periode.

I Italien skal alle selskaber, der tildeles offentlige kontrakter til over 150 000 EUR være i besiddelse af et certifikat. "*Kvalificerede*" selskaber opføres i et *edb-register* hos tilsynet med offentlige kontrakter. Der kræves ligeledes et certifikat (autorisation) i medfør af antimafia-lovgivningen.

⁵⁸ Danmark, Tyskland (centraliserede på delstatsniveau), Italien, Litauen, Malta, Østrig, Polen, Slovenien og Sverige.

⁵⁹ Tyskland, Malta, Østrig og Sverige.

⁶⁰ Danmark (i særlige tilfælde), Italien og Sverige.

⁶¹ Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Italien, Letland, Malta, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet og Sverige.

⁶² Slovakiet.

⁶³ Østrig.

⁶⁴ Litauen

⁶⁵ Malta.

⁶⁶ Østrig.

⁶⁷ Slovakiet.

⁶⁸ Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordning nr. 1469/95 (den sorte liste), KOM(2005) 520, SEK(2005)1333 af 20.10.2005.

Selv om det ikke er muligt at definere en fremherskende model i medlemsstaterne på grundlag af de ovenfor beskrevne databaser, viser eksemplerne de muligheder, der findes på dette område. Dette overblik giver også Kommissionen mulighed for at undersøge, om EU's politik vedrørende tidlig varsling og sortlister skal forbedres, og om de gældende regler og procedurer kan gøres klarere og mere gennemsigtige.

2.3. En mere gennemsigtig beslutningstagning i den finansielle forvaltning på EU-niveau

Som følge af det europæiske åbenhedsinitiativ⁶⁹ skal der ifølge den nye artikel 30, stk. 3, i finansforordningen oplyses om modtagerne af midler fra fællesskabsbudgettet uanset forvaltningsmetode. Modtagerne af midler fra strukturfondene vil fra 2008 blive offentliggjort med tilbagevirkende kraft. Hvad angår den fælles landbrugspolitik, gælder dette for modtagere af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) fra regnskabsåret 2008 og for modtagere af midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fra den 1. januar 2007. Nogle medlemsstater⁷⁰ havde allerede indført dette åbenhedsprincip inden reformen af finansforordningen. Kommissionen har et centralt websted med links til nyttige websteder i medlemsstaterne⁷¹. Kommissionen offentliggør selv oplysninger om støttemodtagere inden for programmer, som forvaltes direkte af Kommissionen⁷².

Ved at give offentligheden adgang til disse finansielle oplysninger gives der mulighed for indirekte at kontrollere den måde, hvorpå EU-midlerne anvendes, hvilket bidrager til en bedre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

2.4. Forbedring af regnskabs- og kontrolreglerne med henblik på en positiv revisionserklæring

Kommissionen vedtog i januar 2006 en handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol⁷³ bl.a. på baggrund af Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004⁷⁴. Denne handlingsplan er et led i Barroso-Kommissionens mål om at få en positiv revisionserklæring af Europa-Parlamentet vedrørende gennemførelsen af budgettet.

I den forbindelse indeholder Kommissionens beretning for 2005 om beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig⁷⁵ en række oplysninger om de eksisterende attesteringsystemer for forvaltning af offentlige udgifter i medlemsstaterne.

⁶⁹ KOM(2006) 194 endelig.

⁷⁰ Hvad angår den fælles landbrugspolitik blev der offentliggjort oplysninger om støttemodtagere i 2006 i Belgien, Danmark, Estland, Frankrig, Nederlandene, Portugal, Spanien, Slovenien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁷¹ http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm.

⁷² http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm.

⁷³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Revisionsretten: Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol, KOM(2006) 9 og SEK(2006) 49. Ved integreret struktur for kontrol forstås overvågnings- og kontrolsystemer, som sikrer, at risikoen for uregelmæssigheder ligger inden for rimelige grænser på alle transaktionsniveauer.

⁷⁴ Udtalelse nr. 2/2004 fra Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber om indførelse af "én enkelt revisionsmodel", EUT C 107 af 30.4.2004.

⁷⁵ KOM(2006) 378 endelig.

Nogle af de vigtigste tiltag i 2006 beskrives nedenfor⁷⁶.

Rådets nye forordning om strukturfondene, der blev vedtaget i juli 2006 for perioden 2007-2013, samt Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005⁷⁷ om finansiering af den fælles landbrugspolitik indeholder flere forbedringer, der tager sigte på at forenkle og afklare reglerne på området, som skulle give Kommissionen, Revisionsretten og Europa-Parlamentet en større sikkerhed for god forvaltning af fællesskabsmidlerne. Der er foretaget en vurdering af de forskellige led i medlemsstaternes kontrol og indført indikatorer for kontrollen af forvaltningens lovlighed og korrekthed.

Kontrollen med betalingsorganer med delt forvaltning er blevet styrket, og der er planlagt et system med regelmæssig revision både på landbrugs- og strukturfondsområdet.

Myndighederne i *Wales* og *Østrig* undertegnede i 2006 en "tillidsaftale" med Kommissionen. Denne aftale er en frivillig ordning mellem Kommissionen og en medlemsstats myndigheder med henblik på at sikre kvaliteten af det revisionsarbejde, der foretages af igangværende programmer under strukturfondene indtil 2008. Indgåelse af en sådan aftale betyder, at Kommissionen har opnået garantier for, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, en revisionsstrategi og en årlig kontrolrapport af høj kvalitet. Forhandlinger om indgåelse af lignende tillidsaftaler med andre medlemsstater er langt fremme.

Ifølge forslag fra Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtog *Nederlandene* i 2006 et initiativ om politisk ansvar for den nationale revisionserklæring for EU-midler. Kommissionen mener, at dette initiativ kan bane vej for andre lignende initiativer.

2.5. Herkules-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Formålet med dette program er at bidrage til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser⁷⁸. I juni foreslog Kommissionen at forlænge og ændre Herkules-programmet indtil udgangen af 2013⁷⁹.

I 2006 gav programmet mulighed for via tilskud at samfinansiere 11 projekter på uddannelsesområdet, 5 seminarer og 1 sammenlignende juridisk undersøgelse på lovgivningsområdet samt 23 projekter inden for teknisk bistand.

Kommissionen har foreslået at forhøje bevillingen til dette program med 44 mio. EUR i perioden 2007-2013 (6 mio. EUR i 2007), hvilket bl.a. vil gøre det muligt at finansiere uddannelsestiltag og indkøb af udstyr med henblik på at bekæmpe cigaretsmugling inden for rammerne af den samarbejdsaftale, der er indgået med cigaretproducenten Philip Morris International.

⁷⁶ Der henvises også til den første statusrapport om handlingsplanen, KOM(2007) 86 endelig.

⁷⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005).

⁷⁸ http://ec.europa.eu/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

⁷⁹ KOM(2006)339. Ved afslutningen af denne beretning havde Rådet og Europa-Parlamentet endnu ikke vedtaget forslaget.

3. BEKÆMPELSE AF SVIG

3.1. Afsløring af svig: varslingsmekanismer baseret på interne meddelere (whistleblowing)

Det er embedsmændene og de øvrige medarbejdere i en forvaltning, der har det bedste kendskab til risiciene og derfor bedst er i stand til at forebygge og bekæmpe svig. Der er i de seneste år sket en betydelig udvikling i interne meddeleres status i en række medlemsstater, i EU og i forskellige internationale organisationer.

3.1.1. EU-institutionerne

I 1999 indførte EU-institutionerne en ny bestemmelse, der forpligter alle tjenestemænd og øvrige ansatte til straks at underrette deres kontorchef eller generaldirektør, eller hvis den ansatte finder det nødvendigt, Kommissionens Generalsekretariat eller OLAF, hvis de får mistanke om eller kendskab til ulovlige handlinger⁸⁰.

I 2004 blev der indsat en ny artikel i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Artikel 22a i vedtægten fastslår samme forpligtelser som afgørelsen fra 1999⁸¹.

Endvidere sikrer vedtægten beskyttelse af meddelere. Det hedder bl.a., at "Tjenestemanden må ikke udsættes for sanktioner [...], forudsat at han har handlet rimeligt og i god tro".

Som led adfærdskodeksen for EU-tjenestemænd og øvrige ansatte har Kommissionen også oplyst de ansatte om, hvordan de kan videregive oplysninger om svig og andre potentielle eller konstaterede uregelmæssigheder.

I 2006 har OLAF ikke iværksat undersøgelser som følge af oplysninger modtaget direkte fra en intern meddeler.

3.1.2. Medlemsstaterne

Alle medlemsstater har i deres bidrag til denne beretning meddelt, at de i deres retssystem har indført en lovbestemmelse eller en praksis, som indebærer, at tjenestemænd og andre medarbejdere i offentlige myndigheder har ret eller pligt til at videregive oplysninger, som de får kendskab til under udøvelsen af deres hverv, når de har mistanke om, at der kan være begået uregelmæssigheder, svig, korruption eller

⁸⁰ Artikel 2 i den interinstitutionelle aftale af 25.5.1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen om interne undersøgelser foretaget af OLAF, EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁸¹ "Hvis en tjenestemand under udøvelsen af eller i forbindelse med udøvelsen af sit arbejde bliver opmærksom på forhold, som lader formode, at der eventuelt finder ulovlige handlinger sted, herunder svig eller korruption til skade for Fællesskabernes interesser, eller adfærd under udførelsen af arbejdsopgaver, som kan være et alvorligt brud på de forpligtelser, der påhviler Fællesskabernes tjenestemænd, underretter han straks sin umiddelbart overordnede eller sin generaldirektør, eller hvis han finder det formålstjenligt, generalsekretæren eller andre i tilsvarende stillinger eller direkte Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)".

underslæb i den organisation, de arbejder i. Disse bestemmelser og denne praksis bidrager til at beskytte offentlige midler, herunder EU-midler.

I de fleste medlemsstater⁸² er der først og fremmest tale om strafferetlige bestemmelser, der forpligter tjenestemænd til at indberette overtrædelser, de konstaterer under udøvelse af deres hverv. Hertil kommer ofte⁸³ bestemmelser i adfærdskodekser, cirkulærer og manualer med gennemførelsesbestemmelser for denne indberetningspligt. I elleve medlemsstater⁸⁴ er det ikke strafferetten men forvaltningsretten, der indeholder bestemmelser om forpligtelsen til at underrette myndighederne om konstaterede eller potentielle uregelmæssigheder.

Indberetningspligten er ofte generelt formuleret og vedrører enhver mistanke om uregelmæssigheder. Under visse omstændigheder er den begrænset til de alvorligste tilfælde, navnlig strafferetlige overtrædelser. En medlemsstat⁸⁵ anfører, at indberetningspligten er skærpet, når overtrædelserne vedrører offentlige midler, herunder navnlig EU's finansielle interesser.

Bortset fra to medlemsstater⁸⁶ skal offentligt ansatte, som får kendskab til en handling, der skal indberettes, i første omgang underrette deres nærmeste overordnede (eller en anden overordnet, hvis omstændighederne kræver det⁸⁷). Denne skal derefter om nødvendigt videregive oplysningerne til andre kompetente myndigheder. I nogle tilfælde kan de ansatte også meddele oplysningerne direkte til en uafhængig intern instans uden at gå gennem den overordnede, som f.eks. en intern revisionsinstans⁸⁸ eller en intern overvågningsinstans⁸⁹. I andre tilfælde er der en ekstern myndighed, som kan underrettes sideløbende med den overordnede: politiet⁹⁰, anklagemyndigheden⁹¹, forvaltningsmyndighederne⁹², en ekstern kontrolmyndighed⁹³, osv.

⁸² Belgien, Den Tjekkiske Republik (hvor de arbejdsretlige regler også indeholder bestemmelser), Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien og Slovakiet.

⁸³ Belgien, Estland, Spanien, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Slovenien og Slovakiet.

⁸⁴ Danmark, Tyskland, Irland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁸⁵ Spanien.

⁸⁶ Grækenland og Sverige.

⁸⁷ Letland, Nederlandene og Slovenien.

⁸⁸ Belgien, (regionen Flandern), Irland (på landbrugsområdet) og Malta. I Sverige skal tjenestemænd ved revisionsretten altid indberette til den interne revisionsinstans.

⁸⁹ Danmark og Litauen har en instans, der fører tilsyn med uregelmæssigheder, Ungarn har en instans, der fører tilsyn med uregelmæssigheder i organisationen, og Østrig har en tjenestemand, som er ansvarlig for at bekæmpe korruption.

⁹⁰ Danmark, Italien.

⁹¹ Frankrig, Italien og Slovakiet. I Grækenland skal den tjenestemand, der har konstateret en overtrædelse, foretage direkte anmeldelse til anklagemyndigheden.

⁹² Letland, Malta og Polen.

⁹³ Nederlandene, Portugal (disciplinærmyndighed).

Indberetningen kan foretages på forskellige måder: ved brev, telefon, e-mail eller fax. I en medlemsstat skal meddeleren kunne identificeres, når denne opfylder sin indberetningspligt⁹⁴. I to andre medlemsstater kan meddeleren derimod være anonym⁹⁵. I fem medlemsstater skal oplysningerne indgives skriftligt⁹⁶. To medlemsstater bruger internetbaserede indberetningssystemer⁹⁷, en anden har oprettet en specifik e-mail-adresse til meddelere⁹⁸. Fem medlemsstater har oprettet et særligt "gratisnummer"⁹⁹.

Ofte vil den ansatte, der opdager en alvorlig uregelmæssighed i sin forvaltning, frygte repressalier fra de involverede personers side. For at dæmpe denne frygt og fremme indberetning af oplysninger, kan der gives forskellige former for beskyttelse: beskyttelse mod afskedigelse¹⁰⁰, fritagelse for ansvar for den økonomiske skade som følge af indberetningen¹⁰¹, hemmeligholdelse af meddelers identitet¹⁰² og beskyttelse af ombudsmanden efter begæring¹⁰³. Den almindelige arbejdsret kan også yde en vis beskyttelse: krav om, at en ugunstig beslutning vedrørende en ansat kan begrundes¹⁰⁴, krav om, at forvaltningerne beskytter deres personale mod enhver form for uretfærdighed eller vold¹⁰⁵.

Når der er indledt en retssag, kan meddeleren blive omfattet af loven om vidnebeskyttelse¹⁰⁶, navnlig hvis der foreligger en alvorlig risiko for denne eller en anden person. En medlemsstat¹⁰⁷ har meddelt, at meddeleren har ret til inden for en rimelig frist at blive underrettet om, hvilke følger indberetningen får, og har ret til at klage til en uafhængig myndighed, hvis han ikke er tilfreds med opfølgningen. Ud over kravet om, at meddeleren skal have handlet på rimelig vis og været i god tro, skal der i visse retssystemer være opfyldt yderligere krav for at bevilge beskyttelse, f.eks. at uregelmæssigheden skal have medført en reel risiko for meddeleren¹⁰⁸.

3.2. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

OLAF, der blev oprettet i 1999 for at beskytte Den Europæiske Unions finansielle interesser og EU-institutionernes ry, blev omstruktureret i 2006 på grundlag af erfaringerne fra de første driftsår, for at gøre kontoret mere effektivt.

⁹⁴ Belgien.

⁹⁵ Tyskland og Slovenien.

⁹⁶ Grækenland, Italien, Cypern, Luxembourg og Malta.

⁹⁷ Litauen (for strukturfonde og Samhørighedsfonden). I Tyskland findes et sådant system i Niedersachsen, Hannover, og der er planer om at oprette et sådant system på nationalt niveau.

⁹⁸ Polen.

⁹⁹ Den Tjekkiske Republik, Letland, Østrig, Portugal og Det Forenede Kongerige.

¹⁰⁰ Spanien, Irland.

¹⁰¹ Irland.

¹⁰² Irland og Finland.

¹⁰³ Belgien, regionen Flandern.

¹⁰⁴ Danmark og Letland.

¹⁰⁵ Frankrig og Østrig.

¹⁰⁶ Den Tjekkiske Republik, Luxembourg, Portugal, Slovenien og Slovakiet.

¹⁰⁷ Nederlandene.

¹⁰⁸ Letland og Østrig.

Kommissionen vedtog i maj 2006 et forslag til forordning om ændring af forordningerne om undersøgelser, der foretages af OLAF¹⁰⁹, der erstatter et forslag fra februar 2004¹¹⁰. Dette nye forslag tager højde for Revisionsrettens anbefalinger, og formålet er at forbedre kontorets forvaltning og effektivitet og de processuelle rettigheder. Forslaget er forelagt Europa-Parlamentet og Rådet til gennemgang inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure.

3.3. Udvikling af den gensidige bistand

Et forslag til *ændring af forordningen om gensidig bistand* på landbrugs- og toldområdet¹¹¹, som Kommissionen vedtog i december 2006, foreslår at udvide toldinformationssystemets¹¹² anvendelsesområde, så det kan anvendes i de nationale analysesystemer til at styre kontrollen med varer og koordinationsaktioner på fællesskabsniveau. Der er tale om et område, hvor det er nødvendigt konstant at forbedre eller forny instrumenterne for at forebygge ny kriminalitet. Formålet med forslaget er at styrke det operationelle samarbejde på toldområdet og udvikle et interface mellem toldmyndighederne, regionale og internationale organisationer (Interpol, WCO¹¹³, Europol osv.) og Den Europæiske Unions organer og agenturer. Der skal således oprettes et elektronisk sagsregister på toldområdet¹¹⁴ og en central europæisk database med oplysninger fra de vigtigste tjenesteudbydere inden for international varetransport, navnlig containertransport¹¹⁵. Forslaget udgør retsgrundlaget for forvaltningen af en permanent infrastruktur til samordning af fælles toldoperationer, hvilket betyder, at medlemsstaternes repræsentanter eller forbindelsesofficerer sammen med OLAF kan deltage i den operationelle fase.

Et ændret forslag, der blev vedtaget i september 2006¹¹⁶, indfører en ny ramme, der er mere komplet, og som giver mulighed for tværgående gensidig bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet. I den henseende skal medlemsstaterne og Kommissionen samarbejde, samordne deres aktiviteter, yde gensidig bistand og udveksle oplysninger med henblik på hurtige undersøgelser og en hensigtsmæssig indsats. Forslaget har ikke til formål at give Kommissionen egentlige undersøgelsesbeføjelser, men at tilbyde medlemsstaterne Kommissionens bistand (tjenesteplatform) i forbindelse med grænseoverskridende svig, som f.eks. momskarruseller. Forslaget har til formål at styrke anvendelsen af tilgængelige oplysninger, f.eks. ved at bruge finansielle oplysninger fra bekæmpelsen af hvidvaskning af penge til at bekæmpe svig til skade for EU's finansielle interesser.

¹⁰⁹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), KOM(2006) 244.

¹¹⁰ KOM(2004) 103 og 104.

¹¹¹ KOM(2006) 866 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne, EFT L 82 af 22.3.1997.

¹¹² CIS - Customs Information System (toldinformationssystemet).

¹¹³ Den Internationale Toldorganisation.

¹¹⁴ FIDE – Elektronisk sagsregister på toldområdet.

¹¹⁵ EU Container Targeting System.

¹¹⁶ KOM(2006) 473.

3.4. Bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter

I 2006 tilsluttede yderligere seks medlemsstater¹¹⁷ sig aftalen fra 2004 mellem Kommissionen, ti medlemsstater¹¹⁸ og cigaretproducenten Philip Morris International (PMI), således at 24 medlemsstater ved udgangen af december 2006 havde undertegnet aftalen¹¹⁹. Kun Det Forenede Kongerige har ikke tilsluttet sig aftalen. Aftalen fastsætter et system til effektiv bekæmpelse af smugleri og forfalskning af cigaretter. Den forbedrer informationsudvekslingen mellem parterne om beslaglæggelse af smuglede eller forfalskede cigaretter (af mærket Philip Morris) og regelmæssige kontakter om operationer i henhold til aftalen.

Blandt de væsentligste aspekter af aftalen er ligeledes kontrol- og opfølgingsprotokollerne om samarbejdet mellem OLAF og medlemsstaterne på den ene side og PMI på den anden side. Samarbejdet indebærer overvågning og sporing af cigaretter med henblik på at fastslå, hvor de har forladt den lovlige forsyningskæde og er faldet i smuglernes hænder.

Inden for rammerne af denne aftale vil der over en tolvårig periode blive udbetalt ca. en mia. dollars til Det Europæiske Fællesskab og de ti medlemsstater, der var parter i aftalen i juli 2004. Fra indgåelsen aftalen til udgangen af 2006 havde PMI udbetalt næsten 425 mio. dollars. I oktober 2006 bekræftede de ti medlemsstater, der oprindeligt indgik aftalen, og Kommissionen på Fællesskabets vegne deres aftale om fordelingen af disse midler. Det beløb, der er betalt til EU's budget, udgør 9,70 % af det modtagne beløb, og resten er overført til medlemsstaterne.

3.5. Beskyttelse af euroen

Kommissionen har fortsat koordineret medlemsstaternes bestræbelser på at beskytte euroen mod forfalskning i tæt samarbejde med Europol og Den Europæiske Centralbank.

OLAF forvalter ligeledes Pericles-handlingsprogrammet vedrørende udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri¹²⁰. Dette program samfinansierer tværnationale og tværfaglige projekter, der har til formål at bevidstgøre de berørte ansatte om den nye valutas fællesskabsdimension, tilskynde til et tættere samarbejde mellem disse strukturer og de berørte ansatte, opbygge gensidig tillid, samordne undervisernes indsats på et højt niveau og udbrede kendskabet til de relevante fællesskabsbestemmelser og -instrumenter og relevante internationale bestemmelser og instrumenter. I 2006 blev der lanceret tolv projekter, hvoraf ni blev foreslået af medlemsstaternes kompetente myndigheder og tre af Kommissionen/OLAF.

¹¹⁷ Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Ungarn og Sverige.

¹¹⁸ Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Finland.

¹¹⁹ Med Rumænien og Belgien, der tilsluttede sig aftalen i marts 2007, er tallet nu 26.

¹²⁰ http://ec.europa/anti-fraud/programmes/pericles/2006/index_en.html.

På grund af programmets succes er det blevet forlænget til udgangen af 2013¹²¹.

3.6. Foranstaltninger truffet af visse medlemsstater i 2006

Flere medlemsstater har oplyst, at de har vedtaget ny lovgivning til bekæmpelse af momssvig i 2006. Danmark har skærpet reglerne om sikkerhedsstillelse og likvidation af selskaber, der er involveret i momskarruseller. Italien har skærpet straffen for momssvig. Slovenien har indført en bestemmelse om inddragelse af momsregistreringsnummer som en sanktion mod en *missing trader*. En ny lov i Portugal har indført foranstaltninger til bekæmpelse af momssvig på affaldsområdet. Flere medlemsstater har oplyst, at de har truffet foranstaltninger for at styrke det solidariske ansvar i tilfælde af manglende momsbetaling¹²².

Den tjekkiske regering har vedtaget en resolution om en strategi til bekæmpelse af korruption for perioden 2006-2011.

Nogle medlemsstater har indgået bilaterale aftaler om gensidig bistand på toldområdet med andre medlemsstater eller tredjelande i 2006¹²³.

4. INDDRIVELSE

4.1. Landbrug

4.1.1. Arbejdet i taskforcen for inddrivelser

I 2002 meddelte Kommissionen, at den ville oprette en taskforce for inddrivelser (TFR), der skulle analysere den betydelige forsinkelse med inddrivelsen på EUGFL, Garantisektionens område.

Den fælles TFR for Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og OLAF har behandlet uregelmæssigheder, der blev indberettet til Kommissionen før 1999, hvoraf 463 sager vedrørte beløb over 500 000 EUR og 3 227 sager beløb under 500 000 EUR. Situationen for TFR's arbejde pr. 31. december 2006 kan resumeres som følger.

a) Sager, som vedrører beløb over 500 000 EUR.

Den 3. oktober 2006 vedtog Kommissionen¹²⁴ en første formel beslutning vedrørende det finansielle ansvar i 349 sager om manglende inddrivelse til et samlet beløb på 895 mio. EUR. Ved denne beslutning afskrives kravet på skyldnerne og sagerne er afsluttet på følgende måde:

¹²¹ Rådets afgørelse 849/2006 af 20.11.2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet).

¹²² Belgien og Danmark, hvad angår virksomhedslederens ansvar, Spanien, hvad angår konsortiers solidariske ansvar.

¹²³ Belgien har indgået en aftale med Belarus og Congo, Portugal med Spanien, Slovakiet med Slovenien, Albanien og Israel.

¹²⁴ Kommissionens beslutning 2006/678/EF af 3.10.2006, EUT L 278 af 10.10.2006, s. 24.

- i alt 176 mio. EUR opføres på fællesskabsbudgettet, da medlemsstaterne i de 41 omhandlede sager havde truffet alle de nødvendige foranstaltninger og derfor ikke kan holdes økonomisk ansvarlige
- i alt 317 mio. EUR pålægges de berørte medlemsstater, da de i 164 sager havde udvist forsømmelighed i inddrivelsesproceduren
- 144 sager til i alt 402 mio. EUR blev fjernet fra listen over skyldnere, da de var afsluttet eller registreret to gange.

De resterende 114 sager er endnu ikke afsluttet.

- i 59 sager (111,9 mio. EUR) har Kommissionen konstateret, at de berørte medlemsstater udviser omhu med inddrivelsen, og at inddrivelsen stadig er i gang
- i 55 sager (128,6 mio. EUR) er regnskabsafslutningen stadig i gang og forventes afsluttet i 2007.

Endvidere vedtog Kommissionen den 13. oktober 2006 en beslutning¹²⁵ vedrørende 6 653 487 EUR i 50 sager, der vedrører Belgien, Tyskland, Irland, Frankrig, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige. Dette beløb er opført i fællesskabsbudgettet, da medlemsstaterne har udvist omhu med inddrivelsen.

b) Sager, som vedrører beløb under 500 000 EUR. Med forordning (EF) nr. 1290/2005 blev der indført en automatisk mekanisme for regnskabsafslutning for uregelmæssige betalinger, når inddrivelse ikke har fundet sted inden for en frist på fire år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering, eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole. De finansielle følger af manglende inddrivelse deles herefter med 50 % til medlemsstaten og 50 % over fællesskabsbudgettet.

Denne nye mekanisme gælder fra den 16. oktober 2006 og dækker alle løbende sager om manglende inddrivelse pr. denne dato, herunder ovennævnte 114 sager samt de sager, som blev anmeldt af medlemsstaterne før den 31. december 1998, og som alle hver især er på under 500 000 EUR. Alle uregelmæssigheder fra før 2003 (eller 1999, hvis inddrivelsen har været genstand for søgsmål ved de nationale domstole), som endnu ikke er inddrevet pr. 16. oktober 2006, har i 2007 kunnet afsluttes efter inddrivelsesreglen 50%-50 %. Kommissionen anvendte for første gang denne regel ved regnskabsafslutningen i april 2007¹²⁶.

4.1.2. *Finansielle korrektioner*

Ud over ovennævnte inddrivelsesaktiviteter har Kommissionen undladt at godkende visse udgifter, som finansieres via EUGFL, Garantisektionen, og som administreres af medlemsstaternes godkendte betalingsorganer, da udgifterne ikke var i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. Som følge af kontrolforanstaltninger og bilaterale møder mellem Kommissionen og tretten medlemsstaters kompetente

¹²⁵ C(2006)4801.

¹²⁶ Kommissionens beslutning 2007/327/EF af 27.4.2007, EUT L 122 af 11.5.2007.

myndigheder, afviste Kommissionen ved tre beslutninger i 2006 fællesskabsfinansiering af ca. 575,5 mio. EUR¹²⁷.

Kommissionen har ligeledes afvist at godkende fællesskabsfinansiering af over en halv million EUR, som forvaltes af SAPARD-organer i to lande¹²⁸.

4.2. Strukturfonde

På strukturfondområdet er det medlemsstaterne, der skal inddrive beløb, der er uberettiget udbetalt som følge af en uregelmæssighed eller svig. Tilbagebetaling af beløbene til Kommissionen kan bl.a. ske ved nedsættelse eller tilbageholdelse af det finansielle bidrag, og midlerne kan overføres til andre aktioner.

Programmer, der samfinansieres af strukturfondene, er flerårige og fungerer på basis af mellemliggende betalinger. Inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb kan ske før eller efter programmets afslutning. For programmeringsperioden 1994-1999 var fristen for indgivelse af anmodninger om endelig betaling til Kommissionen den 31. marts 2003. I den periode blev næsten 1 000 programmer samfinansieret af Fællesskabet til et beløb på i alt ca. 159 mia. EUR¹²⁹. De anvisningsberettigede tjenestegrene og forvaltningstjenesterne i Kommissionen (DG REGIO, EMPL, AGRI, FISH), der bistås af OLAF, sikrer den administrative og finansielle opfølgning for at afslutte programmerne. Denne opfølgning er bl.a. baseret på de meddelelser om uregelmæssigheder, der indgives af medlemsstaterne i medfør af forordning (EF) nr. 1681/94¹³⁰ og registreres i ECR-databasen (External Communications Registry).

I programmeringsperioden 1994-1999 indberettede medlemsstaterne 11 573 uregelmæssigheder med en finansiell virkning på 1 452 mia. EUR¹³¹ for fællesskabsbidraget.

Heraf kunne Kommissionen endeligt afslutte 5 488 sager. Det tilsvarende beløb på 600 mio. EUR blev fratrukket ved de endelige udbetalinger. I samme periode meddelte medlemsstaterne Kommissionen, at de administrative og retlige procedurer var afsluttet i 2 016 sager, der samlet androg 173 mio. EUR. Kommissionen har påbegyndt arbejdet med at afslutte disse sager.

I programmeringsperioden 2000-2006 har medlemsstaterne indtil videre indberettet 8 733 uregelmæssigheder med en finansiell virkning på ca. 1 156 mia. EUR for fællesskabsbidraget.

Medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de nationale administrative og/eller retlige procedurer er blevet afsluttet for 3 686 af disse sager, og at der er inddrevet ca. 345 mio. EUR.

¹²⁷ Beslutning 2006/334/EF, 2006/554/EF og 2006/932/EF, EUT L 124 af 11.5.2006, L 218 af 9.8.2006 og L 355 af 15.12.2006.

¹²⁸ Kommissionens beslutning C(2005)3702 og C(2006)2405, ikke offentliggjort i EUT.

¹²⁹ Der er tale om flerårige programmer. Dette tal omfatter ikke projekter, der finansieres direkte via strukturfondene, eller projekter der samfinansieres via Samhørighedsfonden.

¹³⁰ EFT L 178 af 12.7.1994.

¹³¹ Situationen ifølge oplysninger i ECR-basen pr. 18.5.2007.

I 2006 var de finansielle korrektioner for programmeringsperioden 1994-1999 og 2000-2006 på henholdsvis 502 mio. EUR og 521 mio. EUR. Disse finansielle korrektioner er en følge af Kommissionens og Revisionsrettens revisioner og afslutningen af programmerne for perioden 1994-1999. De omfatter de formelle beslutninger om finansiell korrektion som følge af en konstateret uregelmæssighed, frigørelse af bevillinger ved afslutningen af et program, der giver anledning til en nedsættelse af bidragsdelen, da medlemsstaten ikke har opgivet tilstrækkelige støtteberettigede udgifter, og tilbagebetaling af beløb, der er inddrevet efter afslutning af retssager, der var i gang på tidspunktet for afslutningen af programmerne. Beløbene omfatter ikke de finansielle korrektioner, der ikke giver anledning til inddrivelse, f.eks. de finansielle korrektioner, der foretages, når medlemsstaten har konstateret uregelmæssigheden, eller accepteret den finansielle korrektion, Kommissionen har foreslået, og det uregelmæssige beløb er overført til et andet projekt.

4.3. EU's egne indtægter

Det er medlemsstaternes opgave at inddrive beløb vedrørende uregelmæssigheder, der er registreret i OWNRES-systemet. Pr. 30. marts 2007 var inddrivelsessatsen for indberettede sager i 2006 på 32 % (ca. 113 mio. EUR).

Af forskellige grunde er det muligt, at det oprindeligt konstaterede beløb ikke kan inddrives i sin helhed på trods af medlemsstaternes indsats, f.eks. på grund af skyldnerens insolvens eller en ændring af beløbet på grund af nye oplysninger eller en retssag.

Når manglende inddrivelse af et konstateret beløb ikke kan tilskrives medlemsstaten, kan staten anmode om, at beløbet afskrives. I 2006 afviste Kommissionen i 59 tilfælde anmodninger om afskrivning fra visse medlemsstater svarende til ca. 4,6 mio. EUR, da den mente, at den manglende inddrivelse kunne tilskrives medlemsstaterne.

Endvidere blev nogle medlemsstater holdt økonomisk ansvarlige for et beløb på i alt 33,4 mio. EUR, da de i strid med deres forpligtelser undlod at konstatere toldgæld.

4.4. Inddrivelse efter en OLAF-undersøgelse

Når det fremgår af en undersøgelse foretaget af OLAF, at visse beløb formodentlig er udbetalt ulovligt til en modtager, eller at beløb ikke er blevet opkrævet i overensstemmelse med reglerne, skal de ansvarlige myndigheder, normalt myndighederne i de pågældende medlemsstater eller tredjelande, inddrive de omhandlede beløb. I 2006 blev der i alt inddrevet omkring 14 mio. EUR som følge af en OLAF-undersøgelse.

Tabel 4 : Inddrivelse efter en OLAF-undersøgelse

Sektor	Inddrivelse 2006
Told	0,1
Landbrug	1,2
Strukturfonde	17,2
Direkte udgifter	93,1
Interne undersøgelser	2,2
I alt	113,8

4.5. National lovgivning om inddrivelse af EU-midler

Beretningen for sidste år gav en oversigt over de inddrivelsesprocedurer, der findes i medlemsstaterne. Analysen af bidragene har vist, at inddrivelse ved modregning, der normalt indebærer udligning af et tilgodehavende og en gæld, er mulig i næsten alle medlemsstaterne for offentlige midlers vedkommende. Modregning er et meget effektivt middel til at inddrive offentlige midler, og derfor var formålet med spørgeskemaet for 2006 at opklare visse aspekter af denne mekanisme.

I princippet tillader alle retssystemer modregning af en gæld og et tilgodehavende, der henhører under samme fællesskabsfond¹³². Det er derimod ikke tilfældet, når gælden og tilgodehavendet henhører under forskellige fællesskabsfonde. I det tilfælde anfører kun halvdelen af medlemsstaterne, at modregning er mulig¹³³.

Hvad angår EUGFL, Garantisektionen, er det muligt at modregne en gæld og et tilgodehavende, der vedrører forskellige landbrugssektorer, i næsten alle retssystemer¹³⁴. Hvad angår strukturfondene og Samhørighedsfonden, er modregningen normalt begrænset til samme program. Kun i ti medlemsstater¹³⁵ er modregning tilladt mellem forskellige programmer. På samme måde tillader ti medlemsstater modregning mellem forskellige programperioder¹³⁶. I fire medlemsstater er modregning mulig, også når inddrivelse og betaling ikke henhører under samme betalingsorgan¹³⁷.

I de fleste medlemsstater er det muligt at modregne en fællesskabsgæld og et nationalt tilgodehavende og omvendt¹³⁸.

Nogle medlemsstater har statistikker om deres inddrivelsespraksis, som de har meddelt Kommissionen i forbindelse med denne beretning. Disse statistikker viser, at nogle medlemsstater regelmæssigt anvender modregning. I de sidste tre år har inddrivelse ved modregning f.eks. udgjort fra 75 til 90 % af de samlede inddrevne offentlige midler på landsbrugsområdet i Irland, fra 73 til 94 % inden for husdyrpræmier i Frankrig, ca. 90 % på landbrugsområdet i Østrig, over 50 % på landbrugsområdet og fra 21 til 93 % for Den Europæiske Socialfond i Sverige¹³⁹. Disse tal inkluderer nationale midler, men en betydelig del er EU-midler, der er inddrevet på denne måde.

¹³² Nogle medlemsstater anfører imidlertid, at modregning er begrænset til landbrugssektoren: Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Luxembourg, Ungarn og Malta.

¹³³ Belgien (den flamske regering), Danmark, Tyskland, Irland (mellem de to EUGFL-sektioner, men anvendes ikke i praksis), Spanien, Frankrig (mellem de to EUGFL-sektioner), Italien, Nederlandene, Polen (når forvaltningen henhører under samme organ), Portugal, Slovakiet og Sverige.

¹³⁴ Bortset fra Estland, Malta og Slovenien. I Østrig er modregning mulig, men kun inden for samme betalingsorgan.

¹³⁵ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Italien, Nederlandene, Polen, Portugal og Det Forenede Kongerige.

¹³⁶ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Italien, Nederlandene, Polen, Finland og Det Forenede Kongerige.

¹³⁷ Belgien (regionen Flandern), Danmark, Tyskland og Italien.

¹³⁸ Det er ikke muligt i Grækenland, Letland, Litauen, Malta, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige. I nogle medlemsstater er modregning imidlertid begrænset til landbrugssektoren. I Slovenien og Slovakiet er det muligt at modregne en gæld til fællesskabsbudgettet med et nationalt tilgodehavende, men ikke omvendt.

¹³⁹ For de samlede statistikker, som medlemsstaterne har meddelt, henvises til SEK(2007)930.

Modregning er vidt udbredt i visse medlemsstater til inddrivelse af EU-midler, men meget mindre udbredt i andre medlemsstater, selv om det ville være lovligt på visse betingelser. Kommissionen kan kun opfordre til i videst muligt omfang at anvende dette meget effektive instrument til at inddrive EU-midler. For at øge anvendelsen af modregning kunne de myndigheder, der er ansvarlige for inddrivelse, få adgang til databaser, bl.a. betalingsorganernes databaser eller centrale databaser, som det allerede er tilfældet i en række medlemsstater¹⁴⁰.

¹⁴⁰ Belgien (regionen Vallonien), Den Tjekkiske Republik, Danmark, Estland, Grækenland, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige.